

pschecziwo tutej Pyschnoszi Paczerje, Ssomot a roschkate Tholerje, kajz staro rostorhany a ylatany proscherski Rabat. Pschetož to je jena tajka Pyschnosz, kotraž so po Božim Słowi, a Poručnoszi a Pošluschnoszi pschecziwo Bohu stane.

To je ta prawa Krona a rjany sloty Reczas, kajz Salomon ryczi we Pschisłow. 1, 8. Moje Džjeczo, pošluchaj Wuczbj twojeho Mana a Maczerje, pschetož to budže rjana Pyschnosz twojej Eowi a sloty Reczas na twoju Schiju.

Tajka Pošluschnosz nesda so tudy na Semi niczo wošebne bycz, ale we tamnym Zin enju budže jara krašna, dyž ju Boh kwalicz budže a prajicz: Moje Džjeczo, poj jow, ty by bylo pošluschno Džjeczo, swjerna Džowka a boh abojasny Wotrocžk. Sedom budžesch ty widzić, so ta Pošluschnosz pschecziwo Bohu a jeho Słowu tež we tajkich niškich Schtantach bole pyschi, dyžli Pycha zylcho Sswjeta.

Tak wele smy wam we prjenim Thelu prajicz zyli, so byschče wuknyli, schto to rjeka, Bohu služicž, a so byschče so nedali Mammonej na tajkej Božej Sslužbi sadžjelacz. Njetk pak zemj my na ton Troscht kedžbowacz a wuknycz: Kak so my temu Lakomnstwu wobaraacz dyrbinj.

II. Naspredy praji ton Knes: Nichto nemože dwjemaj Knesomaj služicž. Won menuje dweju Knesow, ton jedyn rjeka Boh, to je ton prawy Knes, kotremuž my služicž winowaczi smy; Ton drubi rjeka Mammonej, to je ton neprawy Knes, tehodla ze Krystus, so jemu služicž nedyrbinj. Kak pak so Bohu služicž, smy my šlyscheli. Schto pak rjeka Mammonej služicž, wukladuje ton Knes tudy sam, menujžy, so staracz sa Žiwenje, schto iwiz a picž sechzemj, a sa Gžjeto, sežim

so woblekacz budžemy. Won faloži to zylje Prjedowanje na to, so so tajkich Starosjow zylje woštajicz dyrbinj, dokelž wonc niz jeno zylje newuzitue a podarmo su, a my šebi je na žane Waschnje čžinicž netrebamy, niczo snimi pschihotowacz nemožemy, ale dokelž tež tu prawu Božu Sslužbu sadžjelaju. Tehodla dyrbinj so psched nimi ladacz, a so tak nawucžicž, so bychmy Bohu služili, a to Dowjerenje knemu mjeli, so won wje, schto my potrebamy, ze tež nam to pschihotowacz a rad dacž, dyž my jo jeno pola neho pytamj.

Tajke Dowjerenje pošylni nam to wulzy jara, dyž my widžimj, so nam Boh hižom predy nascheho Staranja Gžjeto a Žiwenje dał je. Njetk da nech zyly Sswjet šudži, hacž to wjerno neje, dy by runje schitka Jydz na jenej Romadži tudy ležala, so wona tebi tola neby tak luba byla, jako twoje Žiwenje? Tak tež je tebi twoje Gžjeto lubsche, dyžli schitka Drašta. Nejšmy da my prawje besbožni, nedžakomni Ludjo, na kotrychž so Boh ton Knes šdobnje njewacz dyrbjat? My dyrbinj sposnacž, so won nam to weczje a ljeypsche hižom dał je, a nochzemj jemu wjericž, so won nam to mensche tež dacž budže. Wono dyrbjato schak bohatemu Muzej slje čžinicž, dy by won tebi predy tawsent Riwnory schenkowat, a ty nechat tak wele Dowjerenja knemu mjecz, so won tebi tež Porstarych Stupnjow schenkowacz budže. Nunje tak čžinimj my tež wopravdži naschemu Bohu a Knesej we Nebešach, dyž my so sa Jydz a sa Picžje staramy, dokelž won nam hižom to weczje a ljeypsche dał je. Kak pak so jemu tajke Nedowjerenje spodoba, to možesch šebi lochžy pomyšlicž.

Nunje jako my pak šami na šebi, na naschim Žiwenju a Gžjeli, Wocžach a Wuschach, Rukach a Rohach a schitkich naschich Stawach, wuknycz a posnacž dyrbinj, so Boh